

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

118. Appulsus ad urbem Romam cum suis Bonifacius à Pontifice
humaniter & liberaliter accipitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

Serarius lib. 3. Mogunticarum notatione 54. An autem eodem anno Romam appulerit, non reperitur expressum. Imaginor sequenti demum anno peruenisse, eo quod per longa terrarum spatia perq; maris vias proficisci oportuit: quotidie multas SS. Ecclesias adierint: quod in via socios collegerint, quæ omnia longam moram in itinere præsertim hyemali consumpserunt. Denique quod vsque in Martium sequentis anni Romæ fuerint. Quæ enim causa eousque tempus protrahendi, si hoc anno Romam intrarint?

DISSERTATIO CXVIII.

Appellus ad urbem Romam cum suis Bonifacius à Pontifice humaniter & liberaliter accipitur.

Via iuuat veterum verba etsi minus polita audire, habent namque sæpe singularem energiam & significantiam inestque semper ad fidem auctoritatis & grauitatis plus, pergam proferre verba Othloni, eaque explanare: *Cumque*, inquit, *uniuersa ferocissima gentis discrimina illasi pertransirent, atque limina B. Petri Apostoli prospere adirent, statim debitas Christo gratias persoluunt, ibique abolitionem peccaminum atque itineris sui salicem exitum deprecantes, sperata suffragia inuenerunt. Nam postquam sanctus vir venerabilem sedis Apostolica Presulem, nomine Gregorium, qui eiusdem nominis secundus tunc habebatur, allocutus, ei aduentus sui causam manifestauit, & quali desiderio diutius desudasset, aperuit. Mox idem Presul bilari vultu intui-*

iat in eum inquisiuit, an litteras ab Episcopo suo commendatitias detulisset. At ille concitus chartam ex more inuolutam proferens dedit Apostolico. Apostolicus verò acceptus lectisq; litteris, & comperto sancti viri desiderio, sedulum deinceps cum eo colloquium habuit, reuerenterque eum ibi commorantem retinens, pro qualibuscq; SS. reliquijs postulabat, illi tradidit.

Nota primò, efficaciam fructumque deuotionis & inuocationis SS. in itinere, vniuersa ferocissimæ gentis discrimina illesè pertransiisse atque limina B. Petri Apostoli prosperè adijisse.

Nota secundò, statim ibi abolitionem peccaminum deprecatos, sperata suffragia inuenisse: Solenissimum erat antiquitus ijs qui criminibus grauati erant Romam ad limina Apostolorum accedere, delictorumque deletionem sibi ibidem procurare. Id ipsum imitabantur pij, inter quos nemo sine crimine se esse præsumit. Pigeret hoc Lutheranium & Caluinianum, qui domi etiam in lecto adeo molle habet excutiendis vitijs vermiculum solam fidem.

Nota tertio, Gregorium Romæ sedentem vocari Apostolicæ sedis Præsulem, & per antonomasiam Apostolicum, id est S. Petri Apostoli successorem, authoritatis, potestatis, Cathedræ S. Petri hæredem. Ignotæ erant maioribus nostris Wittenbergensis, Geneuensis, Apostatrices scholæ, pestilentia Cathedræ.

Nota quartò, rogasse Pontificem Werenfridum, an litteras ab Episcopo suo commendatitias detulisset. In more enim positum erat, vt qui Euangelij propagandi voto flagrarent, Romamque eius ergò venirent, epistolas antè actæ probitatis, prioris studij & doctrinæ indices ac testes Apostolico exhiberent. Nec dubito quin similes S. Willibrord. siue ex Hibernia siue à S. Lamberto Tungrensium Antistite, siue à fratrum suorum collegio secum Ro-

mana

mam ad Sergium adduxerit. Quomoddè enim aliter de eo cognouisset? quomodo ei peregrino fidem dedisset, Evangelium commisisset Pontifex?

Obseruat vero hoc loco Serarius notatione 8. Duplices litteras ex Patria detulisse Winfridum: vnas quidem veluti patentes & communes ad omnes, quæ, vt in epistolarum libro leguntur, extant: alias ad Pontificem proprias, quas cum prioribus illis easdem non esse, prout insinuat non nemo, videtur ex eo clarè colligi, quod in illis de hospitalitate tantum, non autem de Bonifacij voto, doctrina, & virtute quidquam agatur: quòd in illis Reges primo loco, & generatim Episcopi, non autem Apostolicus salutetur: quod illæ apertæ ac euolutæ: quæ, vero ad Pontificem erat epistola, inuoluta de more tradatur a Wilibaldo cap. 5. & Othlono supra.

Nota quintò, epistolam inuolutam à Bonifacio Papæ oblatam fuisse iàstar voluminis, quod scilicet Hebræi megillah, Zacharias Pontifex apud Othlonum lib. 2. vitæ cap. 14. rotulum appellat.

Nota sextò, humanitatem comitatemque Pontificis, quibus sanctorum virorum vota amplexus, eos persecutus est. Sicut D. Augustinus Mediolanum veniens narrat se ab Ambrosio satis Episcopaliter acceptum, ita Bonifacius socijque meritò extollant se à Gregorio P. satis Pontificaliter acceptos.

Nota septimò, Gregorius hic est Pontifex istius nominis secundus, creatus iuxta Baronium anno 714. 22. Maij Indictione 12. sedit annis 16. Menses 8. dies 29. defunctus anno 731. 3. Idus Februarij, indiç. 14. De quo apud eundem ad annum 714. Anastasius: *Gregorius secundus natione Romanus, ex Patre Marcello, fuit temporibus Anastasij, Theodosij, & Leonis, atque Constantini Augustorum. Hic à parua atate in*

Hhh

Patriarch

Patriarchio nutritus, sub sancta memoria Domino Sergio Papa Subdiaconus atque sacellarius factus, Bibliotheca est illi cura commissa; deinde ad Diaconatus ordinem promotus est à S. viro, vir castus, diuina scriptura eruditus, facundus loquela, & constans animo, Ecclesiasticarum rerum defensor, contrariorum fortissimus impugnator. Et ad annum 731.

Hic quadragesimali tempore, ut in quinta feria Ieiunium atq; Missarum celebritas fieret, in Ecclesijs in quibus non agebantur, instituit.

DISSERTATIO CXIX.

Reditus Bonifacij in Germaniam cum amplo Pontificio Diplomate. Aliqua de Leone Imperatore.

S Bonifacius postquam non paucis tempore Romae esset moratus, multaque Romanae Ecclesiae scita Germanorum Ecclesijs inferenda addidicisset, tandem à Gregorio mense Maio anni 719. in Germaniam remittitur, data amplissima facultate verbum Dei disseminandi patenti diplomate expressa 15. Maij, quod tale est apud Othlonum supra cap. 12.

Exigit manifestata nobis religiosi propositi tui pie in Christo flagrantis intentio, & approbata sincerissima fidei tua prolata relatio, ut ad dispensationem Verbi diuini,